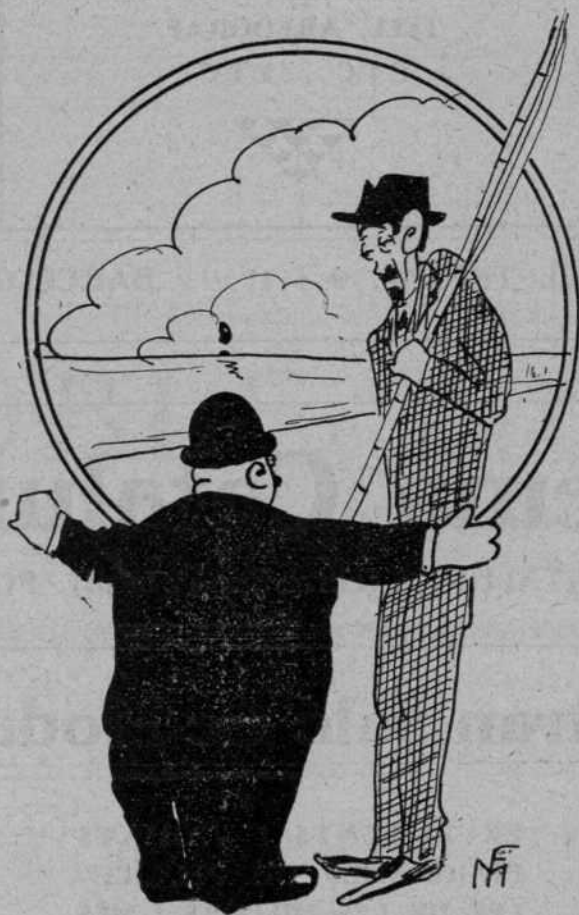

18 Juliol de 1926

Val: 30 cèntims

POBLE NOU

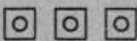
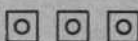
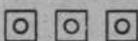
PERIÒDIC QUINZENAL

ENTRE SORDS

- Ola, Peret, que vas a pescar?
- No; vaig a pescar.
- Ah! Em creia que anaves a pescar.

FOTOS-RADIUM

	ESPECIALITAT EN TREBALLS FOTOGRAFICS D'ART, COMERCIALS, A L'OLI, AQUAREL·LA, PAS- TELL, AREOGRAF, ETC., ETC.	
		
		

PASSEIG DEL TRIOMF, 9 i 11 / / BARCELONA-P. N.

Cinema Catalunya

CARRER CATALUNYA (entre Enna i Llull) / POBLE NOU

Gran Saló de Moda

EXCEL·LENTS i VARIATS
PROGRAMES DE PEL·LÍCUL-
LES DE LES MILLORS i MÉS
ACREDITADES MARQUES

POBLE NOU

PERIÒDIC QUINZENAL

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

CARRER DE LOPE DE VEGA, 4, BAIXOS - - - BARCELONA (POBLE NOU)

SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, trimestre	1.50 ptes.
Iberia, un any.	7.50 »
Estranger, un any.	12. »
Número solt: 30 cèntims	

S'admet col·laboració en vers i prosa.—Dels treballs publicats són responsables llurs autors.—No es retornaran els originals, es publiquin o no.—Anuncis segons tarifa

SURT EL PRIMER i TERCER DIUMENGE DE CADA MES

EN PREPARACIÓ!

EN PREPARACIÓ!

POBLE NOU

Número extraordinari de Festa Major

NOMBROSOS GRAVATS :-: ORIGINALS
DELS MILLORS i MÉS CONEGUTS
ESCRITORS :-: CARICATURES :-: EXCEL-
LENT PAPER COUXÉ :-: TRES TINTES

TOTHOM A ANUNCIAR-HI!

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Societats Culturals i Recreatives

VI

Co que resta dit de la vella de la Caixa d'Estalvi de l'Aliança pot ésser repetit de la Germandat sense llevar-ne ni afegir-ne res. La Germandat funciona si fa o no fa, com devien funcionar les germandats primitives, com funciona avui encara qualche germandat fundada al Poble Nou vers 1880. Durant aquests quaranta anys passats constatem l'augment de subsidi fet més que per raons benèfiques o socials, per a justificar purament i simple una puja en la quota del soci. Recordem només que el subsidi fou elevat a 5 ptes. diàries quan la inauguració del local nou, quan calia fer diners per a sostenir el nou lloguer-dogal de prop de 5000 ptes. mensuals.

Tenir meïge de la Germandat com avui tenen totes les Societats de Socorsos mutus, crear un consultori mèdic gratuït per als socis i famílies llurs, establir una escala ascendent pel subsidi de defunció seguint els anys estats dins la Secció, fer un estudi acurat de ço que representen els diners ingressats i els subsidis pagats, agrupar els subsidis per malalties, etc. són tasques evidentment massa complicades pels que fins avui han anat repartint-se el govern de l'Entitat. Tampoc cal donar compte als socis de la marxa econòmica de la Germandat, ni proposar mides progressives i de govern dins les planes de «El Eco de la Alianza» perquè aquest necessita l'espai per a la publicació de nicieses innúmeres que fan les delícies de propis i forans. La Caixa d'Estalvi publica regularment les imposicions i reintegros; la Germandat no

ha trobat encara cap individu de Junta capaç de fer quelcom semblant.

De tenir una Germandat que funciona a la Déu-dó, que no disposa de control mèdic i d'un deficientíssim control administratiu, i de la que no es parla quasi mai en les memòries anyals del secretari i mai en el portant veu de l'Entitat, hom n'ha dit dins l'Aliança i dins l'Eco, bona administració a boca plena.

No parlem del subsidi d'invalidesa nou nat dins l'Aliança per a no fer-nos pesats, però cal sols examinar els Reglaments d'altres Entitats i les possibilitats econòmiques de l'Aliança per a veure clarament que a la seva implantació no procedissin estudis acurats de la realitat actual d'aquesta mena de subsidis.

Ara ens resta parlar de la part cultural i recreativa de l'Aliança ço que farem la vinent quinzena.

JOAN D'ICARIA

Als col·laboradors espontanis

A TANSANT-SE la data de la Festa Major del Poble Nou i preparant ja la Redacció un número extraordinari dedicat a l'esmentada Diada, estimarem als col·laboradors espontanis els quals vulguin trametre'ns original, que ho facin aviat i que els temes que escolleixin—vers o prosa—seguin tractant de la Gran Festa preferentment, puix que la Redacció pensa publicar un bell número que sigui com una mena d'antologia de literatura i dibuix de Festa Major.

Del treball i del repòs

Oh, el Repòs! Es la vida del caminant. Es la fontana que s'ofereix amorosament al vianant assedegat. Es el fruit favorit del caminaire famolenc. Es la suprema il·lusió, més o menys dissimulada, de tots els mortals. Es el Paradís de la terra. Repòs!

Solament quan un hom està terriblement cansat, víctima d'una extrema fatiga i pot assolir uns moments de calma, és quan comprèn tota l'acció reconfortant i vigoritzadora del repòs. Així com per *viure* la vida són necessaris nobles ideals inassolibles que la facin accidentada i inquieta, desig de saber, fe entusiasta, per heure tota la força miraculosa d'aquest tònic meravellós que és el repòs, cal abans una extraordinària fatiga corporal o intel·lectual, cal abans un cert desgast físic, un cert desgast mental.

Llavors el repòs s'us presenta més noble, més gentil que mai, nu d'immundícia, i us ablaneix el cos i us desentela la pensa.

Mai no hem pogut capir quin goig poden trobar en el descans, els qui volen reposar tothora, els predicadors d'una passivitat permanent. Quan un hom està ben tip, poc li abelleixen les bones menes. Nosaltres, com ells, creiem que l'home no ha nascut per treballar; treballa per haver nascut, que no és tot u. Però si aquest treball li és imposat per la intel·ligència que el diferencia i el fa superior als irracionals, admetem-lo en bona hora. Admetem-lo, si més no, per poder reposar adés. Sense el treball, sense aquestes il·lusions recòndites, l'home davallaria fatalment a la ignorància de l'home primitiu, relativament feliç, o a la gràvida monotonia del tant-se-me'n-dóna i del panxacontestisme contemporani—una espècie més de la col·lecció zoològica.

El treball és fruit de l'intel·lecte, desig de superioritat, no qualitat innata. Per intuïció, tostemps reposariem; és el treball qui ens desvetlla l'esperit, qui ens humanitza. Nosaltres som disconformes, però, amb el treball que hom practica en la república dels homes.

Som disconformes amb aquesta voluntària reclusió quotidiana, a la qual és sotmès el proletariat. I som disconformes amb la insinceritat d'aquesta societat tant viciada, que proclama el dret al no-fer-res als munificents del diner.

Acàs no és una ignomínia, doncs, que un hom tot just nadó, perquè la providència l'ha portat a nèixer en el sí d'una família més o menys acabada, hagi de renunciar a practicar la cosa més bella d'aquest món, que és el Treball? I no parlem així impulsats pel despit, ni per l'enveja, sinó senzillament per compassió. Perquè nosaltres, més que altra cosa, compadim a aquests pobres aristòcrates del diner que per llurs lleis convencionals i fictícies, no han pogut mai entrar en el celler del Treball i paladejar aquesta garnatxa de la bóta del recó que és el Repòs!

Proclamem ben alt la nostra fe en el Treball, i proclamem bent alt la nostra fe en el Repòs, indissolubles.

PERE M. PIERA

R E T A L L E T S

Els xòfers del Poble Nou varen celebrar la seva Diada (Sant Cristòfol) el diumenge passat: ofici solemne a l'Església, benedicció d'autos i motocicletes, música i un dinar.

Hom va registrar-hi més de vint panes... intestinals.

Sembla que la nostra Rambla ja es veu més concorreguda. Potser ho ha fet l'article editorial del nostre número passat?

I cà! La calor, senyors, que treu la gent de casa!

URBANITZACIÓ I MILLORES

Carrers beneficiats. — Ha merescut gran atenció la proposició feta a la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X», per tal que hom vagi a l'arranjament dels carrers de Pellaires, Tortellà i Bach de Roda, puix que l'estat llur reclama un millorament urgent.

La proposició ha estat acollida amb interès i s'hi veu força de disposició en atendre-la.

Visita. — El tècnic de l'Ajuntament senyor Jara, acompanyat del president de la «Unió» senyor Burrull, feren una visita d'inspecció en el nostre districte. Sembla que el resultat d'aquesta visita serà en benefici d'ampliar l'empedrament dels nostres carrers i la construcció de noves clavegueres en molts que en són necessitats.

Així va bé.

El carrer de Llull. — Les gestions realitzades per tal d'omplir de terres el carrer de Llull, han donat el falaguer resultat que l'Ajuntament ha promès que totes les terres sobrants de la claveguera que es construirà al carrer de la Llacuna, siguin destinades per aquell objecte; així com també que es transportin a l'esmentat carrer les terres sobrants de les obres dels altres districtes de Barcelona.

Cessió de terrenys viables. — El senyor Josep Piqué, directiu de la «Unió de Propietaris i Industrials del Districte X», en la última reunió del Consell de Govern, presentà la proposició de que dita entitat s'adrexi a l'Ajuntament demanant la construcció del tros de claveguera al carrer Lope de Vega de des del carrer Enna al

carrer Taulat, per la qual cosa, cas d'ésser atesa la demanda, l'esmentat senyor cedirà gratuïtament el terreny viable corresponent.

Aquesta proposició fou presa en consideració per la Junta i oportunament començaran a portar-se a cap les gestions i treballs necessaris.

Felicitem al senyor Piqué per l'encert de la proposició i per la seva cessió espontània, i veuríem amb goig que fos prompte un fet aquesta important millora en el nostre Districte.

El pont del carrer d'Almogàvers. — Aquesta setmana ha tingut efecte la subhasta de les obres per la construcció del pont que s'aixecarà al carrer d'Almogàvers, des del carrer de Marina al de Castillejos. Aquesta és una de les millores més importantíssimes que s'han obtingut en el nostre districte mercès a les gestions i a la tenacitat de la nostra «Unió de Propietaris», per quan aquesta obra descongestionarà l'excés de tràfec del pas a nivell del carrer de Pere IV (carretera de Mataró).

Cafè de L'Aliança

CARRER WAD-RAS, BAIXOS

GELATS

GRANITZATS

ORXATA DE XUFLA

XACOLATES

SANDWICHES

PASTES

LICORS

RESSOPONS

INSTANTS A la Font de La Granja

Les Copes de fútbol

L'ALTRE dia vaig veure un compacte grup de gent contemplant una enorme copa, la qual tenia, potser, sense cap exageració, cinquanta centímetres d'alçària. Tothom hi deia la seva; qui sabia de part certa que valia més de cent duros, qui que no hi arribava de bon tros. No hi mancava el malfiat, qui descobria que no era pas argent fi, sinó zenc argentat. No sé quina eficàcia rendeix a favor del donant que la gent hagi d'anar tant a les fosques en una cosa que interessa tant. Cal reformar les coses i quan hi hagi exposada una copa o gerro, que s'hi acompanyi la carta factura amb totes les característiques, la classe de material, l'autor, i el preu ben visible en vermell.

No sé quina estranya coincidència és, que en totes les lluites esportives hi hagi d'haver copes com a premi. Serà que hom beu amb la copa, plena de vi escumós, per celebrar la victòria?

Els vencedors olímpics d'Atenes guanyaven una corona de llorer. Heu's ací una tradició clàssica i de bon gust i també una variant per sortir d'aquest enfarfec de copeig: un ram de llorer d'or. I encara hi han més coses boniques que s'hi adiuen: «El llançament del Disc», «La victòria de Samotràcia», «Gladiador ferit», «L'Apol·lus de Belvedere»... No se me'n acut cap més; però en vint anys de guanyar premis d'aquests no s'esgotarien pas, de tants que n'hi ha.

XÉSPIR

Aquest número de POBLE NOU ha estat passat, prèviament, per la censura.

de «La Flor de Maig»

Font de nostra «Flor de Maig»
que ofereixes aquest raig
d'aigua que és una delícia,
i ens dones la sensació
de que apagues la passió
de nostra set de justícia.

Fes que el teu líquid cristall
sigui un bondadós mirall
que reflexi el nostre anhel,
nostre anhel que és una dèria
de no veure cap misèria
sota la volta del cel.

Fes que en dies de bonança
quan venim amb l'esperança
de trobar el teu consol,
creixi més nostra harmonia
i en franca companyonia
fem junts el camí del Sol.

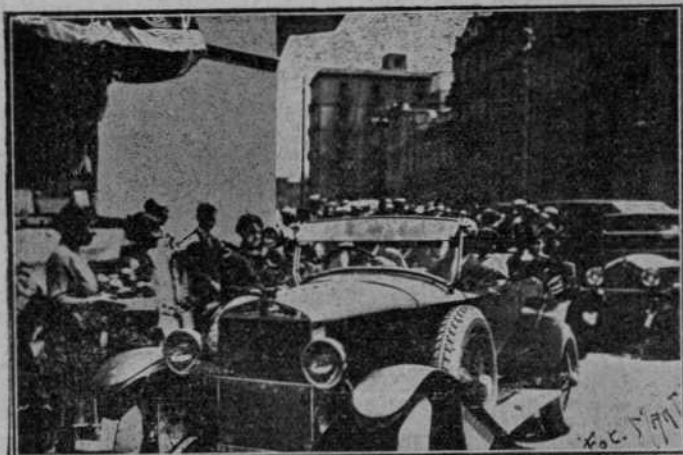
El Sol que és astre fecond
dóna llum a tot el món
i a tu et fa lluir els colors,
com si fossis una noia
plena de goig i de joia
per la gràcia d'uns amors.

Aigua que fas servitud
als obrers i a la virtut
guia del seu ideal;
la teva fresca carícia
calma la set de justícia
i guarda de fer cap mal.

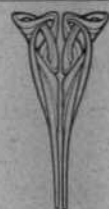
JOAN CAPDEVILA

No deixis per demà ço que puguis fer avui. No perdís un minut; el temps és or. Cal que et subscriguis ara mateix a POBLE NOU.

La festa de Sant Cristòfol al Poble Nou

*Dos aspectes
durant l'acte
de la benedicció*

El passat diumenge, dia 11 d'aquest mes, va celebrar-se al Poble Nou l'anunciada festa de Sant Cristòfol, la qual resultà certament lluidíssima malgrat d'ésser la primera vegada d'organitzar aquest acte a la nostra barriada.

Així com ja s'havia dit, en la nostra Església Parroquial tingué lloc un solemne ofici en honor de l'esmentat Sant, Patró dels Xofers, i després el nostre Rector Mn. Pius Bosch procedí a la benedicció de tots els automòbils adherits a la festa en un bell altar aixecat a l'encreuament del Passeig Triomf i carrer Llull. Aquest acte, que resultà brillantíssim i que fou presenciat pel públic poblenoví de la Rambla estant, sigué amenitzat per una banda de música.

Les gentils damiselles Carme Carie, Francesca Solies i Concepció Gonzalez, obsequiaven a tots els xofers amb una rosa en la qual hi havia una medalla del Patró.

Heus ací la llista de tots els particulars

i de les cases que s'adheriren a la festa: Josep Cañisà, Francesc Pujol, Joaquim Ribera, Enric Coral, Joan Perelló, Francesc Vilalta, Catasús i Companyia, Alfred Arnau, Frederic Lerne, Joan Carreres, Jaume Breda, Lluís Roviro, Josep Serradell, Emili Bossa, Pelai Mora, Joaquim Serratosà, Amand Bonatti, Joan Borràs, Transports Moderns, M. i G. Foret, Vermouth Martini & Rossi, Francesc Piqué, Felip Carcereny, Esteve Figueres, Magí Baldebey, Slem S. A., Josep Montpeó, R. Vila Furró, Fill i Gendre d'A. Oliva, Joaquim Pella, Joan Segura, Joan Rosell, Material per F. C. i Construccions S. A., J. Ventosa Roig, Josep Pané S. en C., Joan Sió, Jaume Vidal, Josep Botey, M. Pañella, Domènec Cantí, Sucrs. de F. Vila, Rivièrre i Companyia, Fills de Josep Pamies, Ramon Guixé, Hereus de S. Puntí, J. Vila Vila, Josep Espòsito, Enric Recasens, Miquel Serradell, Joan Taulé, Pere

Font, Celestí Vives, Gregori Loste, etc.

A la una del migdia, una bella caravana de cotxes empenqué la marxa cap a Badalona, on un suculent dinar havia de posar la nota final en aquesta festa tan simpàtica. Al «Restaurant Miramar» s'hi aplegaren una cinquantena de comensals, entre els quals veiérem a més de la representació d'aquest periòdic gentilmente invitat, els senyors següents: Joaquim Ribera i fill, Josep Carcereny, Josep Cañisà amb el seu fill i les seves dues gracioses filles, Torrents, Francesc d'A. Morera, Joaquim Baliarda amb l'esposa i fill, Francesc Flos, Josep Coral, Josep Espiu, Josep M. Esteve, Rafael Salvador, Josep Valls, Ramon Oller, Josep Calvet, Joan Segura, Ramon Rovira i esposa, Enric Arbat, Miquel Piferrer, Joan Borràs, Benet Girons, Joan Suriol i esposa, Francesc Pujol i esposa, Joan Gebellí, Josep Santamaria, Puigdenegoles, Jaume Arbat, Felix Massana, Jesús

Fontanet, Manuel Seleyet, Josep Cotoí, Jaume Sanxo, Enric Compte i altres que sentim no recordar.

L'àpat transcorregué amb gran animació i divertiment i a l'hora del brindis feren ús de la paraula, entre altres, els senyors Pujol, Cañisà i Ribera, per la Comissió Organitzadora; el senyor Morera, en representació de la Parròquia; els germans Arbat, pel Quadro Dramàtic de l'Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou i el nostre company Roca i Roca en nom del periòdic POBLE NOU. Hom remarcà també l'adhesió rebuda del senyor Magí Baldebey.

En resum, fou una festa plena d'encís i d'explendor que palesa el zel i l'entusiasme que hi posà la Comissió Organitzadora, a la qual ens plau felicitar des d'aquestes pàgines per l'èxit assolit bo i encoratjant-los perquè el pròxim any puguin repetir-la amb més de solemnitat i tot. S.

La veritable gesta

(Acabament)

Un crit anguniós ofegat pel ressò terrible de la batalla se sentí planyívol, i un «mare meva!» tènue, rogallós, gelà per un instant la sang d'en Garigai.

I el veié de cara al cel i apretant encara fortament el seu fusell, com la sang llefiscosa i cremant li ofegava els planys ficant-se-li boca endins... El cos de Raül sacsejat per un esforç,—l'últim potser de la seva agonia—es volgué redressar i barbotejà uns mots de perdó. Després, vençut, caigué boca terrosa, els dits crispats urpant la terra...

Poc després i amb la victòria retornaren altra vegada al lloc, deixant els malaurats companys que jeien clamant compassió per als seus sofriments.

Ràpidament s'organitzà el recolliment de ferits que eren conduïts al barracó de l'avançada pròxima.

Per fi i després d'ésser curosament identificats, trobaren a faltar-ne un: en Raül.

I ell, el rebutjat, el pobric, el berret de cascabels de la companyia, en una formosa gesta de la lluita contra el seus sentiments que maldaven per apartar-lo dels seus bons propòsits, oblidant els sofriments que li havien causat les burles d'en Raül, fou el primer, al sentir la proposta del capità, en oferir-se al sacrifici. Arrossegant-se per entre els filferros protectors de la trinxera, sigilosament, aguantant-se gairebé el respir, s'apressava per arribar prompte al lloc on havia vist caure a Raül.—Qui sap si és viu, encara!—s'anava dient a si mateix, i els últims mots de Raül demanant perdó li martellejaven fortament dintre la seva pensa esperonant-lo esperançant tot cercant inquietament el lloc que ja gairebé no recordava i més ara transfigurat el terreny per les negroses boques obertes per les explosions de grossos projectils.

I angoixós, febril, anà recercant amb la mirada, fins que un repic de festa en el seu cor l'emplenà de joia.

Colgat gairebé per un munt de terra negrosa, mig sortia el cos del malaurat. Acostà el seu cap per veure si encara alejava i un calfred el remogué al contacte de la sang coagulada, gelada i pestilent.

Una pluja grossa, atapeïda, volgué ajudar a la grandesa d'aquella gesta com un

cortinatge pietós per a amagar als ulls de l'enemic aquell heroïsme.

Al sentir-se sacsejat, Raül contestà amb un gemec tènue, oscilant. I allavors el valent, comunicat per una estranya folia, perdudes la noció de tot el que no fós la vida de Raül, començà, insensible al perill, el retorn, més penós ara i més lent per la mateixa immobilitat del ferit, que sols de tant en tant entreobria els seus llavis ressecs i esgrogueïts on hi floria un dolç somris al sentir el bes que la pluja li donava amorosament com una mare.

I Raül li somreia agraït per aquells acarònements.

De sobte, la llum, el poderós enemic de les tenebres, el triomfador, com una lluminosa sageta fendí l'espai esquissant bruscament el mantell de la Nit, i cercant enlluernador descobrí a la fi la brava figura d'aquell heroïsme. I pas a pas, la llum, es plavia seguint aquella gesta com una muda admiració...

Poc mancava per arribar a terme quan una descàrrega féu sacsejar colpidorament el cos lasset d'en Garigai i un pessigolleig en mig del pit i una tebior dolça de la sang que se li escapava, l'acondormí dolçament...

Després obri els ulls que encara semblaven servir l'enlluernament del reflector i esguardà el rostre esllanguit de Raül. I dues llàgrimes li rodolaren cara avall quan veié aquell somriure que la terra xopa amb la sang barrejada feien més beatífic.

El dolor de la seva ferida l'asserenà i emprant un suprem esforç per a vèncer el seu esgotament per la pèrdua de sang que li enterbolia els ulls, logrà esllavissar-se per l'aiguavés de la trinxera i senyalant el cos de Raül que havia quedat mig penjant al caire mateix allí de cara al cel, vençut a la fi, quedà somrient...

Una llàgrima de sang de Raül perlejava en el seu front.

Aquell dia, en la llista d'honor de la fulla de servei, sols hi hagué un nom: el nom de l'Hèctor Garigai, l'heroi que havia triomfat en la lluita immensa del seu cor!

En l'Hospital estigueren prop de tres mesos. La mort, pietosa, no acceptà la vida d'aquells valents. I l'Hèctor Garigai en el lloc mateix on a l'ençans que la sang llençà l'estigma de pobric, hi duia una cinta honorant que els mateixos companys havien col·locat...

M. MAGANYA

CARTELL POBLÈNOVÍ D'ACTES I FESTES

Club Deportivo Júpiter

Diumenge, dia 18.—Partit contra el «F. C. Gràcia», camp forà.

Diumenge, dia 25.—Partit contra la «U. S. de Sant Andreu», camp local.

Diumenge, dia 1.—Partit contra la «U. S. de Sant Andreu», camp forà.

Centre Moral

Diumenge, dia 18.—Excursió col·lectiva a Santa Cristina.

Diumenge, dia 25.—Nit, sardanes per la cobla «Popular».

Diumenge, dia 1.—Tarda, festa de repartiment de premis als alumnes de l'Escola.

Centre Republicà Democràtic Federal

Diumenge, dia 25.—Nit, funció teatral.

Ateneu Democràtic Regionalista

Diumenges, dies 18, 25 i 1.—Tarda, balls per la «Penya Sternhut».

Cooperativa «Pau i Justícia»

Diumenge, dia 18.—Nit, ball pel quintet «Argentina».

Diumenge, dia 25.—Nit, ball quintet «Ribes».

Diumenge, dia 1.—Nit, ball pel sextet «Puig».

Agrupació Excursionista Júpiter

Diumenge, dia 18.—Excursió al Bosc de Càn Feu.

Dimarts, dia 20.—Conferència a càrrec d'En Manuel Basses, sobre el tema «Sant Francesc d'Asís, patró de l'Excursionisme».

Diumenge, dia 25.—Excursió de camping i banys a Santa Cristina.

Diumenge, dia 1.—Sortida banys a Badalona.

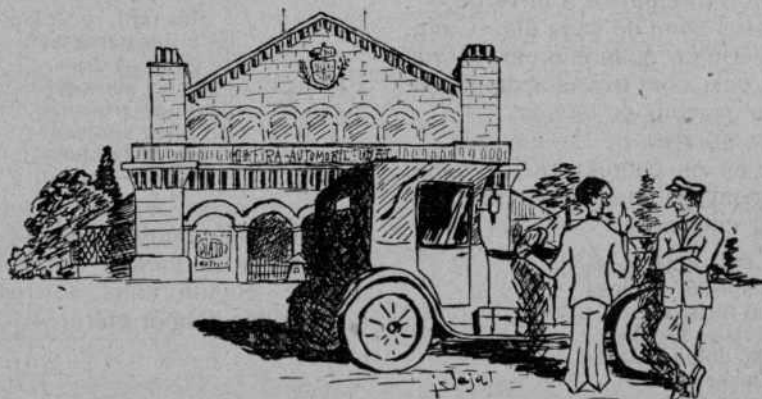
Societat L'«Aliança»

Dissabte, dia 17.—Nit, cinema i atraccions.

Diumenge, dia 18.—Tarda i nit, cinema i atraccions.

Dissabte, dia 24.—Nit, cinema i atraccions.

Diumenge, dia 25.—Tarda i nit, cinema i atraccions.

La fira de l'automòbil usat

—Voleu dir que per dues mil pessetes és una bona compra?

—Es clar que sí! Té bona carrosseria, bona suspensió, els pneumàtics nous... Res, que si aquest cotxe s'engegués en valdria almenys quinze mil!

Del meu somni

ENCARA no havia apuntat el Sol, deixant-se sentir la frescor de la matinada, quan en llunyania vegí a ma estimada emmenant-se al prat que la conduïa vers a mi.

Que joiosa que estava entre les flors i quina enveja li tenien elles al contemplar-la fresca com un lliri i riallera com la mateixa sortida del Sol en un matí de primavera. Corria prat avall la pubilleta, tal'larejant una de les belles cançons que amb tant d'amor vareig ensenyar-li un dia. Cançons d'amor on s'hi reflexen les més belles il·lusions d'uns cors purs i juvenívols.

Joiós la contemplava i encantat de sa veu, em semblava que oïa un rossinyol.

Tantost m'albirà esclafi en una gran rialla i amb sa veu d'àngel em cridà:— Jordi, sóc la teva Montserrat! i tirant-se en mos braços com donzella enamorada, vareig besar sa cabellera encara humida del ruixim de la rosada.

Passà un instant que sols els nostres ulls parlaven. I que ens en dèiem de coses amb la mirada! De sobte i trencant aquell silenci, amb un somris em digué:— I l'ermita?—

Afanyosos plegàrem dos ramells de flors i anàrem a ofrenar-los a la verge.

Era el nostre camí de cada dia. Caminàvem vers l'ermita, quan ella em recordà aquells jorns que, com trobador de llegenda, li cantava cançons de la vida.

—Que feliç era llavors...!—me deia.

—Per què no en cantes ara?—repetia.

I jo, enllaçant en mon braç son fràgil cos, així vaig començar:

Com dolça poncella
vas néixe' ufanosa
i al fer-te donzella
creixies formosa,
Oh, dolça donzella
d'amor ideall,
com rosa tu ets bella
i amb cor virginal.

Com noble trovair
jo et canto, formosa,
estrofes vibrantes
que dicta mon cor,
sentint arribar-ne
al cor meu la flaire
que amb gran senzillesa
escapes com flor.

Cançons que dins l'aire
ressonen vibrantes
com dolça pregària
arriben fins tu;
rebe-les graciosa
del pobre trovair
que canta amb deliri
per tu... sols per tu.

El vol d'oronelles
que arriba cantant
enfront ta finestra
et va saludant:
són nobles trovaires
que et canten l'amor
i amb gran alegria
aculls en ton cor.

Com dolça poncella
vas néixe' ufanosa,
jamai com la rosa,
marcida et veurè...
I així al trenc de l'alba
com noble trovair,
enfront ta finestra
amb goig cantaré:

Oh, dolça donzella
ardenta d'amor,
formosa poncella
nascuda en mon cor;
jamai la funesta
i traïdora dissort
arribi a tacar-ne
el teu pur honor.

Més tard, recordant-ne
les hores passades
de grans alegries,
petons, i abraçades...
direm als trovaires:
si l'Amor cerqueu
al clar de la Lluna
—canteu,—canteu!

Així arribàrem dins l'ermita, on la Verge
amb sa dolça mirada semblava que ens
digués:—Siguin units vostres cors purs
amb un llaç d'amor etern!—

JOAN GIRONÉS

COMPREU! PROPAGUEU!
SUBSCRIVIU-VOS A
POBLE NOU

Aquella flor

Dins d'una capsula d'ivori
hi tinc guardada una flor;
està passada i marcida
però viu del nostre amor.

* * *

Com recordo aquella tarda
que jogant me la vas dar!
Era fresca i molt bonica!
Donava un bo d'olorar!...

No era blanca ni era groga;
era un vermell bon xic clar,
tal com se tornà ta cara
aquell jorn que et vaig besar.

I avui ja veus, estimada,
com la flor s'ha anat tornant...
Amb l'escalf de nostres llavis
hem d'anar-la retornant.

* * *

Dins d'una capsula d'ivori
hi tinc guardava una flor;
està passada i marcida
però viu del nostre amor.

J. MUNNÉ i FITÉ

Aniversari de la Penya "Sternhut"

El passat diumenge, dia 11 del present, aquesta coneguda penya de l'«Ateneu Democràtic Regionalista» del Poble Nou, va festejar el primer aniversari de la seva fundació amb un lluït i extraordinari ball de gala, el qual es veié molt animat i concorregut.

A la nit, va celebrar també un sopar íntim en commemoració de la seva Diada, que fou curiosament servit pel cafeter de l'Ateneu, senyor Pere Masdeu. Durant l'àpat, ple de cordialitat i alegria, regnà una franca companyonia entre tots els elements presents de la «Penya» i els adherits, entre els quals recordem els senyors Joan Duran i Joan Ferrer, president i secretari de l'Ateneu; Lluís Puig, ex-president de l'Ateneu; Emili Casademont, Joan Prades, Jaume Manyé, Antoni Jané, Joan Torres, Ramon Calsina, Lluís Sanitjas, Jaume Calsina, Josep Bussé, Josep Llorens, Jaume Esteller, Andreu Ricardo i el periòdic POBLE NOU, gentilmente invitat a la festa.

A l'hora del brindis, ultra la representació del nostre periòdic, feren ús de la paraula, a més d'altres elements de la Penya, els senyors Calsina (Ramon), Sanitjas, Puig, Ferrer, Casademont i Duran. Hom llegí també l'adhesió tramesa des de l'Àfrica, pel company de la Penya En Pere Gabarró.

Fou, en resum, una festa de debó simpàtica. X.

COMPRESSORS D'AIRE
BOMBES DE BUIT Sistema "Planche" patentat
Grans rendiments - Grans pressions - Preus interessants
FILL d'E. BRUGUERA
CARRER RIERETA, 28 TELÈFON A 3772

CARNET DE NOVES

De l'establiment d'espardenyeria del nostre subscriptor En Domènec Pagès, hem rebut dos bonics «pai-pais» per a l'ús de la Redacció.

Remerciem l'obsequi.

La bella revista de la ciutat de Mataró, «Mediterrània», ha sospès la publicació per causes forçoses i completament alienes a la voluntat de la seva Redacció.

En lamentar-ho, fem patent el nostre desig d'una prompta represa en benifit de les nostres lletres.

Tintoreria d'A. Sastre

Dols endotze hores-Especialitat en els encàrrecs
Passeig del Triomf, 58

Hem rebut el número extraordinari que el periòdic «Segarra», que veu la llum a Maldà, ha dedicat a la bona memòria del gran poeta i sacerdot Mn. Cinto Verdaguier.

Es un bell número curiosament editat, redactat amb profunda amor i il·lustrat amb nombrosos clixés relatius a la figura del popular poeta de Folgueroles.

En felicitem sincerament la Redacció.

Gorres i Sabatilles

pròpies per al bany
ANDREU PADRÓ - Pere IV, 175

El dia 28 del present contraurà enllaç matrimonial el nostre amic Manuel Casanoves amb la simpàtica damisel·la Concepció Castelló.

En felicitar-los, desitgem una eterna lluna de mel a la jove parella poblenovina.

Han estat inaugurats els banys de la «Mar Bella», del Poble Nou.

Hem vist que hom hi ha introduït algunes encertades modificacions per la major comoditat pública.

Xampany Lincoln

Caves Sant Sadurni de Noia
De venda en tots els establiments del Poble Nou

La Comissió Organitzadora de la Festa de Sant Cristòfol, del Poble Nou, ens prega que fem constar el seu agraïment a la família del senyor Pere Cortés per les facilitats que donaren per la instal·lació de l'altar que s'aixecà en el xamfrà del Passeig del Triomf-Llull i per les

atencions que en tots sentits reberen de l'esmentada família.

Així ens plau de fer-ho constar.

A. Padró-Pere IV, 175-Tel. S. M. 716

Articles d'Ortopèdia i d'Higiene
«Trousseaux» complets per a parts

Per excés d'original deixem per al pròxim número la publicació d'un article del nostre company Miquel Clivellé sobre l'obra distingida enguany amb el premi «Fortuny» en el Cercle Artístic, original de l'amic i artista poblenoví Ramon Calsina.

A més, junt amb l'esmentat article, ens serà fàcil publicar una reproducció de l'obra premiada.

Auto de Turisme

Excursions - Casaments - Bateigs
MIQUEL SANCHEZ :: Encàrrecs: Pujades, 188
i al Cafè de l'Aliança

El diumenge dia 4 del corrent, a la nit, se celebrà en la Cooperativa l'«Artesana», un gran festival commemoratiu de la IV Diada Cooperativista, en el qual varen prendre-hi part valuosos elements de cant i música.

El nostre subscriptor Manuel Filella, soci de l'esmentada Cooperativa, va llegir una poesia original dedicada a l'acte que li valgué fervorosos aplaudiments.

L'acte obtingué un gran èxit.

Perruqueria de Josep Ferrer

Wad-Ras, 230 (enfrent del Cafè Aliança)
Serveis esmerats :: Perfumeria fina

En el pròxim número publicarem 2 gravats més de la Festa de Sant Cristòfol, del Poble Nou, els quals hem hagut de retirar per excés d'original.

Transports - Acarreigs

Servei ràpid de repartiment :: Miquel Clivellé
Carrer Lope de Vega (enfrent al camp del Club
Deportiu Júpiter) Telèfon S. M. 446

En la reunió general celebrada el dia 14 d'aquest mes a la societat l'«Aliança», fou elegida per majoria de vots la següent Junta Directiva:

Tomàs Burrull, president; Josep Buch, vis-president; Alexandre Forcades, secretari; S. Roca i Roca, vis-secretari; Amand Bonatti, tresorer; Lluís Gibert, comptador; Antoni Rio, Josep Dachs, Josep Sabartés, Ramon Guixer i Manuel Hernando, vocals.

— FILL DE —

Torquat Cañisà

Passeig Triomf, 88 al 92

TELÈFON S. M. 26

TALLERS i CALDERERIA
D'ARAM i FERRO

APARELLS DESTILATORIS
DE TOTS ELS SISTEMES

AUTOCLAVES PATENTATS
PER A BLANQUEIG i
ALTRES INDÚSTRIES

BARCELONA - POBLE NOU

Gran Empresa de Pompes Fúnebres

LA SOLEDAD

Torrents i C.^a, Sta L.^{da}

SERVEI PERMANENT

Central: Aribau, 18 - Telèfon A. 51-77

Tallers i Garatge: Carrer Muntaner, 356 - Telèfon G. 6265

SUCURSALS:

Passeig Triomf, 17	-	Telèfon S. M. 823
Pere IV, 282	-	› S. M. 637
Hospital, 97	-	› A. 5256
Casanova, 72	-	› A. 4930
Urgell, 78	-	› A. 4930
Burriana, 6, S. A.	-	› S. M. 823
Consell de Cent, 459	-	› S. P. 2117

Traslats de restos a províncies i a l'estranger
Embalsamaments :-: :-: Arques de gran luxe